

اولین پیام رهبر معظم انقلاب اسلامی
آیت الله سید مجتبی حسینی خامنه‌ای

حضرت سید مجتبی حسینی
آیت الله خامنه‌ای

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

مَا نَنْسَخُ مِنْ آيَةٍ أَوْ نُنسِهَا نَأْتِ بِخَيْرٍ مِّنْهَا أَوْ مِثْلَهَا.

اَلسَّلَامُ عَلَیْكَ يَا دَاعِيَ اللّٰهِ وَرَبَّنَّیْ اَیَّاتِهِ، اَلسَّلَامُ عَلَیْكَ يَا بَابَ اللّٰهِ وَدَیَّانَ دِیْنِهِ، اَلسَّلَامُ عَلَیْكَ يَا خَلِیْفَةَ اللّٰهِ وَنَاصِرَ حَقِّهِ، اَلسَّلَامُ عَلَیْكَ يَا حُجَّةَ اللّٰهِ وَدَلِیْلَ اِرَادَتِهِ؛ اَلسَّلَامُ عَلَیْكَ اَیُّهَا الْمُقَدَّمُ الْمَأْمُولُ؛ اَلسَّلَامُ عَلَیْكَ بِجَوَامِعِ السَّلَامِ؛ اَلسَّلَامُ عَلَیْكَ يَا مَوْلَایَ صَاحِبَ الزَّمَانِ.

در آغاز کلام باید به سرورم عجل الله تعالی فرجه بمناسبت شهادت جانسوز رهبر عظیم الشان انقلاب خامنه ای عزیز حکیم تسلیت عرض کنم و از آنحضرت دعای خیر برای یکایک ملت بزرگ ایران و بلکه همه مسلمین جهان و همه خدمتگزاران اسلام و انقلاب و ایثارگران و بازماندگان شهداء نهضت اسلامی و بخصوص جنگ اخیر و برای خود حقیرم را تقاضا نمایم.

قسمت دوم کلام من با ملت بزرگ ایران است. ابتدائاً باید وضع و موقف خود در باب رای مجلس محترم خبرگان را مختصراً بیان نمایم. این خادم شما سید مجتبی حسینی خامنه ای همزمان با شما و از طریق سیمای جمهوری اسلامی از نتیجه ی رای مجلس محترم خبرگان مطلع شدم. برای بنده تکیه زدن بر جایی که محل جلوس دو پیشوای عظیم الشان، خمینی کبیر و خامنه ای شهید بوده کاری سخت است. زیرا این کرسی سابقه جلوس کسی را دارا است که بعد از بیش از ۶۰ سال مجاهدت در راه خدا و گذشتن از انواع لذائذ و راحتیها، به گوهری تابناک و چهره ای ممتاز نه فقط در عصر حاضر بلکه در طول تاریخ حکمرانان این کشور بدل شده است. هم حیات و هم نوع مرگ او عجیب با شکوه و عزتی ناشی از تکیه به حق بود. من این توفیق را داشتم که پیکر ایشان را بعد از شهادت زیارت کنم؛ آنچه دیدم کوهی از صلابت بود و شنیدم که مشیت دست سالمش را گره کرده بود. در مورد وجوه مختلف شخصیت ایشان اهل اطلاع باید مدتها چیزها بگویند. در این مجال اکتفاء بهمین مجمل نموده، تفاسیل را واگذار به موقعیتهای مناسب دیگری میکنم. این است علت سختی تکیه بر کرسی رهبری بعد از چنین کسی، متمیم این فاصله تنها با استعانت از حضرت حق و یاری شما مردم ممکن است.

در ادامه لازم است نکته ای را که ربط مستقیمی به اصل کلام بنده دارد مورد تاکید قرار دهم. آن نکته این است که از جمله هنرهای رهبر شهید و سلف کبیر ایشان، وارد کردن مردم در همه عرصه ها و بصیرت و آگاهی دادن مستمر به ایشان و در مقام عمل تکیه بر نیروی آنان بود. ایشان اینطور معنای حقیقی جمهور و جمهوریت را فعلیت بخشیدند و از عمق جان هم به آن معتقد بودند. اثر واضح این مطلب در این چند روزی که کشور بدون رهبر و بدون فرمانده کل قوا بود دیده شد. بصیرت و هوشمندی ملت بزرگ ایران در واقعه اخیر و پایمردی و شجاعت و حضورش دوست را به تحسین و دشمن را به حیرت و داشت. این شما مردم بودید که کشور را رهبری و اقتدار آن را ضمانت کردید. آیه ای که در صدر این نوشتار آوردم به این معنی است که هیچ آیتی از آیات الهی نیست که یا مهلتش تمام شود یا به فراموشی سپرده شود مگر اینکه از ناحیه حضرت حق جل و علا، مثل یا برتر از آن بجایش داده شود.

مناسبت استفاده از این آیه شریفه این نیست که این بنده در حد رهبر شهید باشم چه رسد به اینکه بخواهم برتر از ایشان فرض شوم؛ بلکه جهت ذکر آیه مبارکه توجه دادن به نقش بجا و پررنگ شما ملت

عزیز است. اگر آن نعمت عظمی از ما سلب شد، بجایش بار دیگر حضور عمارگونه ملت ایران به این نظام اعطاء گشت. این را بدانید اگر قدرت شما در صحنه ظاهر نشود نه رهبری و نه هیچیک از دستگاههای مختلف که شأن واقعی آنها خدمت به مردم است کارائی لازم را نخواهند داشت. برای اینکه این معنا بهتر صورت تحقق پیدا کند، اولاً باید به یاد خداوند تبارک و تعالی و توکل بر حضرتشان و توسل به انوار طیبه معصومین صلوات الله علیهم اجمعین چون اکسیر اعظم و کبریت احمری نگریسته شود که تضمین کننده انواع گشایشها و ظفر قطعی بر دشمن است. این مزیت عظیمی است که شما واجد آن و دشمنان آن فاقد آن هستند.

ثانیاً باید بر وحدت بین آحاد و اقشار ملت که معمولاً در مواقع مضیقه نمود خاصی پیدا میکند خدشه‌ای وارد نشود. این امر با صرف نظر کردن از نقاط مورد اختلاف تحصیل خواهد شد.

ثالثاً باید حضور مؤثر در صحنه حفظ شود؛ چه به صورتی که در این روزها و شبهای جنگ از خود نشان دادید و چه بصورت انواع نقش آفرینی‌های مؤثر در عرصه‌های مختلف اجتماعی، سیاسی، تربیتی، فرهنگی و حتی امنیتی. مهم اینست که نقش صحیح، بدون خدشه به وحدت اجتماعی به خوبی درک و تاحد ممکن به اجراء گذاشته شود. یکی از وظایف رهبری و بعضی مسئولین دیگر گوشزد کردن بعضی از این نقش‌ها به آحاد یا اقشار جامعه است. از این رو اهمیت حضور در مراسم روز قدس ۱۴۴۷ را یادآور می‌شوم که باید عنصر دشمن شکنی در آن مورد توجه همگان باشد.

رابعاً از کمک و یاری به یکدیگر فروگذار نکنید. بحمدالله خصلت همیشگی بیشتر ایرانیان جز این نبوده و انتظار می‌رود که در این روزهای خاص که طبعاً بر بعضی از آحاد ملت سخت‌تر از بقیه می‌گذرد، این مطلب جلوه بیشتری داشته باشد. در همین مجال از دستگاه‌های خدماتی می‌خواهم که در این جهت از هرگونه یاری و اعانت به آن آحاد عزیز ملت و به ساختارهای مردمی امدادی دریغ ننمایند.

اگر این جهات مراعات شود راه وصول شما ملت عزیز به روزهای عظمت و شکوه هموار خواهد بود. نزدیکترین مصداق آن می‌تواند باذن الله ظفر بر دشمن در جنگ فعلی باشد.

قسمت سوم کلام بنده، تشکر صمیمانه از رزمندگان شجاعمان است که در شرائطی که ملت و وطن عزیزمان بطور مظلومانه‌ای مورد تهاجم رؤس جبهه استکبار قرار گرفته، با ضربات کوبنده خود راه دشمن را سد کرده‌اند و آنان را از توهّم امکان تسلط بر میهن عزیز و احیاناً تجزیه آن خارج نموده‌اند.

برادران عزیز رزمنده! خواست توده‌های مردم، ادامه دفاع مؤثر و پشیمان کننده است. همچنین قطعاً همچنان از اهرم مسدود کردن تنگه هرگز باید استفاده شود. در مورد گشودن جبهه‌های دیگری که دشمن در آن تجربه ناچیزی دارد و به شدت در آن آسیب‌پذیر خواهد بود مطالعاتی صورت گرفته است و فعال‌سازی آن در صورت استمرار وضع جنگی و بنا بر رعایت مصالح صورت خواهد گرفت.

همچنین از رزمندگان جبهه مقاومت تشکر صمیمانه دارم. ما کشورهای جبهه مقاومت را بهترین دوستان خود می‌دانیم و امر مقاومت و جبهه مقاومت، جزئی جدائی‌ناپذیر از ارزشهای انقلاب اسلامی است. بی‌تردید همراهی اجزاء این جبهه با یکدیگر، مسیر تخلص از فتنه صهیونی را کوتاه‌تر مینماید؛ همچنان که دیدیم یمن شجاع و مؤمن دست از دفاع از مردم مظلوم غزه برنداشت و حزب الله فداکار علیرغم همه موانع به یاری جمهوری اسلامی آمده است و مقاومت عراق هم دلیرانه همین خط را در پیش گرفته است.

در قسمت چهارم روی سخن بنده با کسانی است که در این چند روز بنوعی آسیب دیده‌اند. چه آنانکه داغ شهادت عزیز یا عزیزانی را تجربه کرده باشند؛ چه کسانی که دچار مجروحیت شده باشند و چه افرادی که به خانه و کاشانه یا محل کسب و کارشان صدمه وارد شده باشد. در این قسمت اولاً همدردی عمیق خود را با بازماندگان شهداء والا مقام اعلام میدارم. این بر اساس تجربه مشترکی است که من با این بزرگواران دارم؛ به غیر از پدرم که داغ فقدان حضرتش امری عمومی شده، همسر عزیز و باوفایم را که امیدها به ایشان داشتم و خواهر فداکارم که خود را وقف خدمت به والدینش کرده بود و عاقبت مزد خود را گرفت و همچنین طفل خردسالش را و همسر خواهر دیگرم که انسانی عالم و شریف بود را به کاروان شهداء سپرده‌ام. اما آنچه صبر بر مصائب را ممکن و حتی آسان میسازد، توجه به وعده حتمی و قطعی الهی بر اجرای پراج برای صابران است. لذا باید صبر کرد و به لطف و دستگیری حضرت حق جل و علا، امید و اعتماد داشت. ثانیاً این اطمینان را به همگان میدهم که ما از انتقام خون شهداء شما صرف نظر نخواهیم کرد. انتقامی که در نظر داریم فقط مربوط به شهادت رهبر عظیم‌الشان انقلاب نیست؛ بلکه هر عضوی از ملت که توسط دشمن شهید میشود، خود موضوع مستقلی برای پرونده انتقام است. البته مقدار محدودی از این انتقام تا بحال صورت عینی پیدا کرده است ولی تا حد کامل آن حاصل نشود همچنان این پرونده در روی بقیه پرونده‌ها خواهد بود و بخصوص نسبت به خون اطفال و کودکانمان حساسیت بیشتری خواهیم داشت. لذا جنایتی که دشمن بطور عامدانه در مورد مدرسه شجره طیبه میناب و بعضی موارد مشابه مرتکب شده، شان خاصی در این رسیدگی دارد.

ثالثاً حتماً جانبازان این حملات باید خدمات درمانی مناسبی را بطور رایگان دریافت نموده و از بعضی مزایای دیگر بهره‌مند گردند.

رابعاً تا جایی که وضع فعلی اجازه دهد باید برای جبران خسارتهای مالی وارد آمده به امکانه و اموال شخصی اقدامات کافی، تعریف شده و مورد اجراء واقع شود. دو مورد اخیر به منزله تکلیفی لازم الاجراء برای مسئولین محترم است که باید آن را اجراء کرده و گزارش آن را به بنده بدهند. نکته‌ای که باید گوشزد نمایم این است که به هر صورت ما از دشمن غرامت خواهیم گرفت و اگر امتناع کند باندازه‌ای که تشخیص بدهیم از اموالش برخورداریم داشت و اگر آنهم مقدور نباشد به همان اندازه از اموالش را نابود خواهیم کرد.

قسمت پنجم کلام، خطاب به سران ورده‌های مؤثر در بعضی از کشورهای منطقه است. ما با ۱۵ کشور همسایگی خاکی یا آبی داریم و همیشه مایل به ارتباط گرم و سازنده با همه آنان بوده‌ایم و هستیم. لکن دشمن از سالها قبل بتدریج پایگاههای اعم از نظامی و مالی را در بعضی از این کشورها احداث کرده تا تسلط خود بر منطقه را تامین نماید. در هجوم اخیر، بعضی از پایگاههای نظامی مورد استفاده قرار گرفت که طبعاً ما همانطور که هشدار صریح داده بودیم و بدون اینکه تعرضی به آن کشورها صورت دهیم، صرفاً همان پایگاهها را مورد حمله قرار داده‌ایم. از این پس بازهم بناچار این کار را ادامه خواهیم داد؛ گرچه همچنان معتقد به لزوم دوستی بین خود و آن همسایگانمان می‌باشیم. این کشورها باید تکلیف خود را با متجاوزین به وطن عزیزمان و قاتلین آحاد مردم ما معلوم کنند. من توصیه میکنم هر چه زودتر آن پایگاهها را تعطیل کنند؛ چون لابد تا بحال فهمیده‌اند که ادعای برقراری امنیت و صلح از

سوی آمریکا دروغی بیش نبوده است.

این امر باعث میشود تا با ملتهای خودشان که عموماً از همراهی با جبهه کفر و رفتار تحقیرآمیز آن ناراضی هستند، پیوند بیشتری پیدا کرده و بر ثروت و قدرتشان افزوده شود. باز تکرار میکنم نظام جمهوری اسلامی بدون اینکه بخواهد سلطه و استعماری را در منطقه راه بیاندازد، برای اتحاد و رابطه متقابل گرم و صمیمانه با همه همسایگان آمادگی کامل دارد.

در قسمت ششم کلام، روی سختم با رهبر شهیدمان است. رهبر! با رفتن خود داغ سنگینی بر قلوب همگان وارد کردید. شما همیشه مشتاق این عاقبت بودید تا بالاخره حضرت حق آن را در حال تلاوت قرآن کریم در صبحگاه روز دهم رمضان المبارک به شما اعطا فرمودند. مظلومیت‌های زیادی را مقتدرانه و با حلم تحمل کردید و خم به ابرو نیاوردید. بسیاری قدر واقعی شما را شناختند و شاید مدتها بگذرد تا انواع حجابها و موانع کنار رود و زوایایی از آن معلوم شود.

امیدواریم از قبل مقام قربی که در جوار انوار طیبه و صدیقین و شهداء و اولیاء برایتان فراهم گشته، باز هم به فکر پیشرفت این ملت و همه‌ی ملتهای جبهه مقاومت بوده باشید و برای آن وساطت نمائید؛ همچنان که در حیات دنیوی خود چنین بودید. ما با شما عهد می‌بندیم که برای اعتلاء این پرچم که پرچم اصلی جبهه حق است و برای وصول به مقاصد مقدس جنابتان با تمام وجود تلاش کنیم.

در قسمت هفتم از همه بزرگوارانی که بنده را مورد حمایت خود قرار داده‌اند از جمله مراجع عظام تقلید و شخصیت‌های مختلف فرهنگی، سیاسی، اجتماعی و از آحاد مردم که در تجمعات پرشکوهی برای ابراز بیعت مجدد با نظام حاضر شده‌اند و همچنین از مسئولین قوای ثلاثه و شورای موقت رهبری بخاطر حسن تدابیر و اقدامات تشکر می‌نمایم.

امیدوارم الطاف خاصه الهیه در این ساعات و ایام پرفیض شامل همه ملت ایران و بلکه همه مسلمین و مستضعفین عالم شود.

و در نهایت از سرورمان عجل الله تعالی فرجه الشریف تقاضا می‌کنم در این باقیمانده از مدت لیالی و ایام قدر و ماه مبارک رمضان از درگاه حضرت حق جل و علا، برای ملت ما غلبه قاطع بر دشمن و همچنین عزت و وسعت و عافیت و برای رفتگانشان مقامات و عافیت اخروی را طلب نمایند.

والسلام علیکم ورحمة الله و برکاته و تحیاته

سید مجتبی حسینی خامنه‌ای

۲۱ / اسفند / ۱۴۰۴ مطابق

با ۲۲ / رمضان المبارک / ۱۴۴۷

سید مجتبی حسینی